

nærmere bleve antydede af den ærede Forespørger, vilde jeg finde det endnu mere ubegribeligt, om man havde indskrænket sig til blot at faae en Erklæring fra Formanden. Jeg maa derfor med Hensyn til Spørgsmaalet i Almindelighed, saaledes som det er stillet af den ærede Forespørger, erklære, at jeg ganske vist maa besvare det benægtende. Jeg anseer ikke Skoledirectionen berettiget til at afgjøre Spørgsmaal, der høre ind under Skolecommissionen, alene efter at have hørt dens Formand. Jeg vil blot dertil sige, at jeg selvfølgelig derfra undtager saadanne Tilfælde, hvor maaffee visse løbende Sager eller enkelte Spørgsmaal, som ofte forekomme, ifølge en tidligere Bestemmelse i Skolecommissionen vare blevne overlade til Formandens Afgjorelse alene, hvilket jeg tror i enkelte Tilfælde finder Sted; men dette er egentlig ingen sand Undtagelse, thi i saa Tilfælde har man jo en om end tidligere Afgjorelse af Skolecommissionen i saa Henseende. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, hvad jeg under nærværende Forhold har kunnet give som Svar paa den stillede Forespørgsel.

S. A. Hansen: Hvad angaaer Størstedelen af de almindelige Bemærkninger, den høitagtede Cultusminister fremsatte, da var han fuldkommen enig med mig. Det stemmer ogsaa med, hvad jeg før sagde, at der er en Deel af disse Bestemmelser, som vi Alle maae erkjende berettiget høre ind under Skolecommissionernes Omraade, men den ærede Minister var ikke ganske enig med mig om forskjellige af de Punkter, jeg havde nævnt, og som jeg meente gik videre, end det efter Lovens Indhold kunde være berettiget. Den høitagtede Minister meente, at jeg havde indrommet Circulairets Berettigelse for de fleste og væsentligste Punkter. Dette skal jeg ikke sige videre om, jeg skal kun nævne, at de Punkter, som jeg har anført, og som jeg mener tillægge Skolecommissionerne en Myndighed, som de ikke have, for mig ere de væsentligste, men dette kan jo være Gjenstand for forskjellige Opfattelser. Efter min Mening er det ganske væsentligt, om man giver dem Ret til at træffe Afgjorelser og Beslutninger

over Sogneraadene, som lovmæssig have Skolevæsenets Bestyrelse under sig. Der var blandt de enkelte Punkter, den høitagtede Minister kom til at omtale, et Par, som han meente, at jeg ikke havde forstaaet paa rette Maade, idet jeg havde gjort Indvending imod dem. Jeg tror desuagtet, at man, naar man vil tage Circulairet for sig og see, hvad det er, der staaer deri, maa indrømme, at disse Punkter ikke kunne forstaaes paa anden Maade end den, hvorpaa jeg har forstaaet dem. Det første angaaer Bestemmelsen af, hvilke autoriserede Lærebøger der skal benyttes i Communes Skoler. Der staaer i Circulairet: de bestemme, hvilke . . . autoriserede Lærebøger der skal benyttes i Communes Skoler, og paa see, at disse ere tilstrækkelig forsynede med deslige Bøger. Dette Sidste, at paa see, at de ere tilstrækkelig forsynede med deslige Bøger, indrømmer jeg ligger under Skolecommissionernes Omraade, det sagde jeg udtrykkelig, men det, at bestemme, hvilke Lærebøger der skal benyttes, var det, som jeg sagde gaaer ud over Skolecommissionernes Myndighed, thi det kan ogsaa blive et Pengespørgsmaal, hvor Sogneraadene nødvendig og udelukkende maae have Afgjorelsen. Paa samme Maade forholder det sig med et andet Sted, hvor der er Tale om at bestemme Belønninger for Skolelid. Der staaer i Circulairet, at Skolecommissionerne fastsætte og uddele Belønningerne; men naar man siger om denne Autoritet, at den kan fastsætte disse Belønninger, saa giver man den Raadighed over en Udgift; men dette kan man ikke, thi Sogneraadene ere den eneste bevilgende Myndighed i Kommunen, ogsaa med Hensyn til Udgifter til Skolevæsenet. Man kan altsaa ikke rejsærdigen lade Skolecommissionerne fastsætte disse Belønninger, men det er netop disse Ord, der bruges. En af de Hovedindvendinger, jeg har gjort, er, at Circulairet efter sit eget Ordlyd tillægger Skolecommissionerne Rettigheder ud over dem, som der efter Loven kan tilkomme dem. Den ærede Minister meente, at det var en uheldig Affattelse, der havde fundet Sted, men naar man, som han, gaaer ud fra, at alle Autoriteter ere bundne til at følge et saadant Circulaire, saa er det særdeles uheld-